

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟ

ΤΖΕΡΟΜ ΤΖΕΡΟΜ
ΤΡΕΙΣ ΑΝΤΡΕΣ
ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ
(ΧΩΡΙΑ Ο ΣΚΥΛΟΣ)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟ

ένα σπαρταριστό κλασικό σατιρικό βιβλίο
σε σωστή μετάφραση

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟ

Z. ΠΗΓΗΣ 17 - ΤΗΛ. 6448510

κυκλοφορούν

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΚΩΣΤΑΣ

ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

Η ανανεωμένη
παράδοση

από τη σειρά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΟΚΟΛΗ

Γραβιάς 10-12 τηλ.36.05.520

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ:

Αφετηρία νέων εξελίξεων;

του Θεοχάρη Παπαμάργαρη

ΔΥΟ μήνες μετά το καταστατικό συνέδριο της ΓΣΕΕ, το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας πραγματοποιεί κι αυτό το «συνεδριό»-του: στις 21 και 22 Ιουνίου κάπου 1500 σύνεδροι καλούνται, στο όνομα των εργαζομένων της Αθήνας, να εκλέξουν τη νέα διοίκηση, που μέχρι το 1984 θα εκπροσωπεί (υποτίθεται) τους εργάτες και υπαλλήλους της πρωτεύουσας. Ταυτόχρονα, θα κληθούν να εκφέρουν γνώμη για το θέμα της εγγραφής των οργανώσεων που βρίσκονται έξω από το ΕΚΑ, καθώς και για την απλή αναλογική. Κι εδώ οι συσχετισμοί δυνάμεων είναι τέτοιοι που, έξω από απρόβλεπτα, ξέρουμε ότι το συνέδριο θα εκλέξει πάλι τον Καρακίτσο πρόεδρο και, για μια ακόμη φορά, ενδεχόμενα θα εκφραστεί στα λόγια καταφατικά για την εγγραφή των οργανώσεων και την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Φραστική κατάφαση όμως στον τόπο-μας και, ιδιαίτερα, στο ταλαιπωρημένο ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα, δεν σημαίνει αναγκαστικά και πράξη. Αντίθετα, μάλιστα, μπορεί να σημαίνει την απαρχή νέων εξελίξεων που, όμως, δεν θα μπορούν να χαρακτηριστούν σαν θετικές για το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα στο σύνολό-του.

ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ που μπαίνουν στο συνδικαλιστικό κίνημα του τόπου-μας μετά το έκτακτο καταστατικό συνέδριο της ΓΣΕΕ, τον Απρίλη του 1981, απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή από όλους όσους νοιάζονται για το μέλλον του τόπου και την μελλοντική πορεία μιας διαδικασίας αλλαγής. Οι γεφυροποιητικές προσπάθειες του κυβερνητικού συνδικαλισμού που στόχευαν άμεσα στον επιφανειακό εξωραϊσμό των δομών του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος και, απώτερα, στη νομιμοποίηση και στη διαιώνιση της κυριαρχίας του ίδιου πλέγματος δυνάμεων που δυναστεύει δεκαετίες τώρα τους ελληνες εργαζόμενους, αναμφίβολα κατάρρευσαν στο έκτακτο συνέδριο της ΓΣΕΕ. Κατάρρευσαν γιατί ο Καρακίτσος δεν θέλησε ή δεν μπόρεσε να προσφέρει την απλή αναλογική σε ορισμένες δυνάμεις που κινούνται έξω από το χώρο του κυβερνητικού συνδικαλισμού και γιατί, ίσως κύρια, οι δυνάμεις αυτές δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να ολοκληρώσουν το σκηνικό της γέφυρας, που μεθοδικά στηνόταν μήνες πριν το έκτακτο συνέδριο της ΓΣΕΕ και που θα «επισημοποιόταν» στο συνέδριο με την καθιέρωση της απλής αναλογικής και την «εγγραφή» των οργανώσεων.

ΟΠΩΣ αναλύθηκε σε προηγούμενα τεύχη του ANTI (27.3.81 και 10.4.81), οποιαδήποτε μονοσήμαντη αναφορά στο θέμα του εκλογικού συστήματος περιέχει στοιχεία αποπροσανατολισμού της εργατικής τάξης και απομακρύνει την προοπτική εξυγίανσης του συνδικαλιστικού κινήματος. Στο άμεσο παρελθόν οι κίνδυνοι αυτοί φά-

νηκαν με τη μορφή των γεφυροποιητικών προσπαθειών του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Στο όχι μακρινό μέλλον, οι ίδιες μονοσήμαντες αναφορές σε συνδυασμό με το ζήτημα της εγγραφής των οργανώσεων στα εργατικά κέντρα, τις ομοσπονδίες και τη ΓΣΕΕ, είναι ενδεχόμενο να οδηγήσουν σε έντονα αρνητικές εξελίξεις στο συνδικαλιστικό κίνημα και στη διαδικασία της αλλαγής που διαγράφεται στον ορίζοντα.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ αυτοί συγκεκριμενοποιούνται από τους δοσμένους στόχους και τις δυνατότητες ή αδυναμίες των φορέων, που είτε από την κυβερνητική είτε από την αντικυβερνητική πλευρά καθοδηγούν τους άλλους εργαζόμενους. Η συνθηματολογία και μόνο για την εγγραφή των οργανώσεων, χωρίς μία σειρά από άλλες προϋποθέσεις, περικλείει ξεκάθαρα τον κίνδυνο του παραπέρα κατακερματισμού και, τελικά, της διάσπασης του συνδικαλιστικού κινήματος. Και τούτο γιατί δεν μπορεί να είναι νοητή η εγγραφή σωματείων που δεν έχουν αντιπροσωπευτικότητα στον κλάδο που εκπροσωπούν. Αν εγγραφή σημαίνει αδιάκριτα ότι μπαίνουν στις ανώτερες οργανώσεις (εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες και ΓΣΕΕ) σωματεία που δεν εκπροσωπούν την πλειοψηφία των εργαζομένων του κλάδου ή της επιχείρησης όπου είναι συνδικαλισμένοι οι εργαζόμενοι αυτοί, τότε θα έχουσε ανταγωνιστική συνύπαρξη ομοιοεπαγγελματικών οργανώσεων, δηλαδή διαιώνιση του κατακερματισμού του συνδικαλιστικού κινήματος. Γι' αυτό και η εγγραφή πρέπει να αφορά τις αντιπροσωπευτικές οργανώ-

σεις και να περιέχει ξεκάθαρα χρονικά όρια για ενοποίηση ομοιοεπαγγελματικών σωματείων. Μετά την εκπνοή των χρονικών αυτών ορίων θα πρέπει να μπαίνει σε κίνηση η διαδικασία αποβολής των μη αντιπροσωπευτικών οργανώσεων, δηλαδή η διαδικασία εκκαθάρισης των μητρικών των εργατικών κέντρων, των ομοσπονδιών και της ΓΣΕΕ από τα σωματεια-σφραγίδες.

ΑΡΑ το ζήτημα της εγγραφής των οργανώσεων συνδέεται άμεσα με το θέμα της διαδικασίας ενοποίησης των 4.000 πρωτοβάθμιων σωματείων που εκπροσωπούν (;) τους έλληνες εργαζόμενους, θέμα που, με τη σειρά-του, συνδέεται κι αυτό άμεσα με το ζήτημα της εκκαθάρισης των μητρικών. Η σωστή σειρά ιεράρχησης, κατά συνέπεια, είναι: εγγραφή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων, χρονικά όρια για ενοποίηση των μη αντιπροσωπευτικών με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις και, μετά την εκπνοή των χρονικών αυτών ορίων, εκκαθάριση των μητρικών.

ΜΟΝΟ με μια τέτοια σειρά μπορούμε (και ύστερα από γνήσιες εκλογές) να μιλάμε για το τέταρτο βήμα, δηλαδή την πραγματοποίηση *γνήσιων και αντιπροσωπευτικών* συνεδρίων στα εργατικά κέντρα, στις ομοσπονδίες και στη ΓΣΕΕ, που θα τροποποιήσουν τα καταστατικά των οργανώσεων αυτών, καθιερώνοντας ταυτόχρονα και σ' όλες τις βαθμίδες την απλή αναλογική, εκλογικό σύστημα που στην ελληνική συνδικαλιστική πραγματικότητα δεν έχει κανένα πλεονέκτημα από αυτά που εκθειάζουν οι προπαγανδιστές-του, έξω από ένα και μοναδικό, που σχεδόν κανένας δεν αναφέρει: η απλή αναλογική, που είναι μέσο κι όχι αυτοσκοπός, αν καθιερωθεί με τους όρους που αναφέρονται παραπάνω, παρέχει ίσως τη μόνη δυνατότητα διατήρησης της ενιαίας οργανωτικής δομής του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος. Μιας δομής, που είναι απαραίτητο στοιχείο για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εργατικής τάξης και που είναι γνωστή στους έλληνες εργαζόμενους με τη σωστή συνθηματολογία του τριπτυχού «ένα σωματείο, μια ομοσπονδία (και εργατικό κέντρο), μια ΓΣΕΕ».

Η ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ από πλευράς χρόνου και πρακτικών της παραπάνω ξεκάθαρης διαδικασίας, σε συνδυασμό (α) με την κατάργηση των μηχανισμών οικονομικής στήριξης (και εξαθλίωσης) των συνδικαλιστικών οργανώσεων από το κράτος και (β) την κατοχύρωση της οικονομικής αυτοδυναμίας των συνδικάτων, προσφέρει μια *συνολική* θεώρηση του προβλήματος που λέγεται εξυγίανση του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος. Μια θεώρηση που, φυσικά, δεν προσφέρεται σαν ακαδημαϊκή άσκηση και που το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας δεν δίνει καμιά προοπτική προσέγγισης-της. Αντίθετα, η μέχρι τώρα υποτονική αντίδραση των εργαζομένων στο συνέδριο αυτό (αντίδραση που έχει άμεση σχέση με τη ρευστότητα των γραμμών που χαρακτηρίζει ορισμένες δυνάμεις του αντικυβερνητικού χώρου και με τις μακροχρόνιες επιλογές άλλων αντικυβερνητικών δυνάμεων) δείχνει ότι αφήνεται το πεδίο ελεύθερο για την δημιουργία προϋποθέσεων που είτε θα οδηγήσουν σε διαίωση της τελμάτωσης που χαρακτηρίζει το εργατικό κίνημα, είτε σε τυπική-του διάσπαση.

Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ της τελμάτωσης μπορεί φαινομενικά να βολέψει την άρχουσα τάξη και δυνάμεις του συνδικαλιστικού κατεστημένου. Όμως το βάθαιμα της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, μαζί με τα άλλα στοιχεία που συνθέτουν την ελληνική κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα της δεκαετίας του '80, ανοίγουν μια προοπτική κλυδωνισμών και κοινωνικών αναταραχών που σ' αυτήν δύσκολα θα αντέξουν οι σημερινές εύθραυστες δομές του ελληνικού συνδικαλισμού. Οι σοβαρές οργανωτικές και ποιοτικές αδυναμίες των συνδικαλιστικών δυνάμεων που δεν ταυτίζονται με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, αλλά ούτε και με την γραφειοκρατική αντίληψη ενός συνδικαλισμού που τον θέλει απλό «ιμάντα μεταβίβασης της γραμμής του κόμματος», δημιουργούν ένα «κέντρο εξουσίας» στο συνδικαλιστικό κίνημα που θα οδηγήσει σε μετωπικές αντιπαράθεσεις «δεξιών» και «αριστερών» δυνάμεων με αποτέλεσμα την τυπική διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος, ό-

πως έχει γίνει στις πιο πολλές χώρες της Δύσης. Διάσπαση, που είτε θα προκαλέσει η δεξιά στο όνομα της «εθνικής και δημοκρατικής αναγκαιότητας ύπαρξης ελεύθερου και κομματικά αδέσμευτου συνδικαλισμού», είτε κάποια αντιδεξιά δύναμη που θα δει την ευκαιρία ενίσχυσης του δικού-της ρόλου και προοπτικής σαν μοναδικού εκφραστή «της εργατικής τάξης και όλων των συνεπών αγωνιστών».

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ αυτή προοπτική για τον τόπο και για τους εργαζόμενους έχει δύο αφετηρίες: Η μια έχει άμεση σχέση με συνθηματολογικές και μόνο αναφορές για την «εγγραφή των οργανώσεων και την απλή αναλογική» σαν ισοδύναμες από μόνες-τους με την εξυγίανση, έξω από μια ολοκληρωμένη θεώρηση του προβλήματος των δομών του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος και, φυσικά, έξω από κάθε συγκεκριμένη και ιεραρχημένη δράση για την επίτευξη της πραγματικής εξυγίανσης. Η άλλη αφετηρία έχει σχέση με την αντίληψη ότι όλα μπορούν να λυθούν από μια κυβέρνηση αλλαγής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση εύλογα μπαίνει το ερώτημα: μια κυβέρνηση αλλαγής που θα έχει αντιμετώπις τις «δεξιές» και «αριστερές» δυνάμεις που κυριαρχούν σήμερα ή προσπαθούν να κυριαρχήσουν στις άρρωστες δομές του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος, τί θα μπορέσει να κάνει για την πραγμάτωση της αλλαγής; Ας μην ξεχνάμε ότι την επομένη των εκλογών μάλλον δεν θα μπορούμε πια να λέμε «κυβερνητικός συνδικαλισμός» και να εννοούμε τον Καρακίσο. Ούτε, σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα εκφρασμένες θέσεις των κομμάτων της αντιπολίτευσης, θα έχουμε κυβέρνηση «λαϊκού μετώπου».

ΕΙΝΑΙ φανερό ότι μέσα στους προσεχείς μήνες πολλά πρέπει να γίνουν, ώστε το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (που δεν είναι τυχαίο ότι πραγματοποιείται έξι μήνες πριν τη λήξη της θητείας της σημερινής-του διοίκησης) να μην αποτελέσει αφετηρία ακόμα μεγαλύτερης κρίσης στο συνδικαλιστικό κίνημα. Κρίσης, που αυτή τη φορά θα σημαίνει και την υπονόμευση της αλλαγής...

P. PYLARINOS

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΙ ΝΕΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Σας περιμένουμε στο νέο μας κατάστημα, στη Σοφοκλέους 7-9 (άπέναντι από τό Χρηματιστήριο) όπου θά λειτουργεί και μεγάλη αίθουσα δημοπρασιών για κάθε είδους συλλεκτικά αντικείμενα, όπως:

**ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ - ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΠΙΝΑΚΕΣ - ΡΟΛΟΓΙΑ - ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ κ.ά.**

Έπίσης η αίθουσα προσφέρεται σε κάθε ενδιαφερόμενο για εκθέσεις, δημοπρασίες, γενικές συνελεύσεις, διαλέξεις κλπ.

● **ΥΠΟΓΡΑΜΙΖΕΤΑΙ**

ότι η αίθουσα δημοπρασιών είναι 250 τετρ. μέτρα, με κλιματισμό και ότι κατασκευάστηκε ειδικά για τους άναφερόμενους λόγους.

- Κοντά στο σπίτι σας και δίπλα στο Λυκαβητό λειτουργεί τό νηπιαγωγείο. «Τό αστεράκι».
- Μιά μικρή δαση μέσα στο τοιμέντο.
- Πρόγραμμα μελετημένο - Διδασκαλία και επίδλεψη από έμπειρο προσωπικό.
- Παιχνίδι και μάθηση σ' ένα περιβάλλον φροντίδας και αγάπης για τό παιδί.
- Έλάτε νά γνωριστούμε και νά συζητήσουμε για τό παιδί σας.

**Γκόλφω Π. Εύθυμίου
Βαλασαμώνς 4 και Άσκληπιού τηλ. 6447830 - 3635419.**